

mod 8 følgende af *Aksel Larsen* fremsatte forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Folketinget udtaler, at efter mæglingsforslagets forkastelse bør der ufortøvet optages nye forhandlinger mellem fagforbundene og arbejdsgiverorganisationerne med det formål at nå frem til forslag, der kan give grundlag for at bringe arbejdskonflikten til ophør, og går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Lovforslaget blev, efter at et af *Aksel Larsen* fremsat forslag om at henvise det til et udvalg på 21 medlemmer var blevet forkastet med 156 stemmer mod 8, på forslag af *Poul Hansen* (Kalundborg) henvist til det bestående udvalg vedrørende forslag til lov om suspension af visse arbejdsstandsninger indenfor transportområdet m. v. samt om udlevering af benzin, olie, m. v.

Efter at lovforslaget var blevet behandlet i udvalget, der ind imellem møderne havde haft en drøftelse med statens forligsmand, ligesom der var blevet modtaget deputationer fra en lang række af arbejderorganisationer, afgav udvalget en betænkning, hvori et flertal (udvalget undtagen *Carl P. Jensen* og *Hans Rasmussen*) indstillede lovforslaget til vedtagelse med den ændring, at mæglingsforslagets indhold skulle være gældende for to år i stedet for et år, som det var foreslået i lovforslaget.

Ved lovforslagets 2. behandling erklærede *Aksel Larsen* (DK), at kommunisterne ville stemme imod ændringsforslagene og imod lovforslaget ved 3. behandling.

Viggo Starcke (DR) gav udtryk for, at retsforbundet ønskede det mindst mulige indgreb, hvorfor man ville stemme imod ændringsforslagene; dog meddelte han samtidig, at *Alfred Jørgensen* og *J. M. Pedersen* ville stemme for disse. Med hensyn til selve lovforslaget ville retsforbundet under hensyn til nødvendigheden af et sådant indgreb undlade at stemme imod det ved 3. behandling; dog ville de to førnævnte medlemmer stemme for lovforslaget.

Carl P. Jensen (S), der ikke kunne tiltræde flertalsindstillingen, gav udtryk for den opfattelse, at når fagbevægelsens medlemmer ved at forkaste mæglingsforslaget havde givet udtryk for, at krav og ønsker ikke var tilgodeset, måtte de også have ret til at tage konsekvenserne heraf. Han kunne derfor ikke gå ind for lovforslaget, men ville afholde sig fra at stemme ved 3. behandling.

Hans Rasmussen (S) udtalte: „Jeg har overvejet, om jeg skulle tage den stilling at undlade at stemme, men i en situation som denne, hvor vi så stærkt fra fagbevægelsens side har markeret, at vi ikke ønsker statsindgreb i vore interne forhold mellem arbejdsgiverne og arbejderne, synes jeg, dette forslag er et skridt på vejen derhenimod, og under hensyn hertil må jeg stemme imod lovforslaget.“

Om regeringens holdning og de begivenheder, der havde ført til lovforslaget, udtalte statsministeren: „Jeg vil kunne forstå, om mit partis modparter vil føle en vis triumf i selve den kendsgerning, at